

saadanne. Na ja! det var jo meget rigtigt, om det skete; men derved var der paa ingen Maade virket mod den Fare, der er tilstede for Private, naar de bade sig fra de af dem ud-satte Badehuse. Det er vist den ærede Rigsdagsmand ligesaa bekendt som mig, at der næsten ikke er en eneste Eiendom paa Strandveien, hvor ikke den vedkommende Eier, enten for sig selv alene eller tillige for sine Leiere, der kun paa den Betingelse have leiet Bopæl hos ham, har udlagt et Badehus (Tscherning: Det er fuldkommen ligegyldigt!). Ja, forsaavidt man i Almindelighed vil slaae en Streg over Badning, saa er det ligegyldigt; men forsaavidt man anseer det at bade sig for et Gode, er det ikke ligegyldigt. Naar de vedkommende Eiere derhos, forsaavidt der er Fare ved at bade sig ud for deres Eiendomme, berøves en Deel af deres Leieindtægt, saa forekommer dette mig idetmindste at være ligesaa stor en Skade som den, der paa den anden Side kan være Tale om for dem, der ville grave. Hvad den ærede Rigsdagsmand anførte om Amager, at man der havde en Slags Overenskomst med Hensyn til Tangens Vorttagelse, vil jeg gjerne indrømme; men det kan ialtsald kun gjælde om de saakaldte Overdrev, hvor Ingen bryder sig videre om, hvem der tager Tangen; kun der kan der være Tale om, at Alle og Enhver ad en kort Vej kunne komme ned til Stranden. Der er jo imidlertid slet ikke Tale om, at Loven skal gjælde for saadanne Steder, ligesaa lidt som den, idetmindste saaledes som jeg har tænkt mig, at dens Bestemmelser skulle forstaaes, vil borttage en alt iforveien tilstedeværende Ret eller blot etablere Noget, hvorved Noget kunde lide Skade. Det ligger efter min Formening slet ikke i Lovforslaget, der efter min Overbeviisning ene og alene gaaer ud paa at værne om de Private, forsaavidt der dertil er fornøden Anledning, og naar det ikke skulde være tydeligt udtrykt i Lovforslaget, kan dette jo, hvis det gaaer over til anden Behandling, blive forandret i denne Retning.

Tscherning: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Tscherning: Jeg vil blot gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at en Mand for ikke mange, men dog for endel Aar siden paa den Strækning, det ærede Medlem nævner, satte et Led for en Strandvei, en Grusvei, men Ledet blev taget bort. Der er paa den Strækning, som overalt, mange Veie, der ere den Servitut underkastede, at Eierne maae taale, at de Omboende høre ned ad dem og hente Grus og Sand til den offentlige Fornødenhed, naar det gjælder Veianlæg, og man kommer altsaa nok igjennem. Det ærede Medlem betragter under saadanne Omstændigheder den enkelte Mand's Ret som altfor stor og det Offentliges som altfor lille.

Scherfig: Efter den Opfattelse, jeg har af Sagen, troer jeg netop, det Omvendte er Tilfældet; jeg troer, at jeg ikke paa nogen Maade vil betage hverken det Offentlige eller Noget somhelst sin Ret, men jeg vil kun søge at værne om Enhvers Ret, og dertil troer jeg, at jeg er berettiget. Hvad forøvrigt den Veistrækning angaaer, som jeg har nævnt, kan det vel være, at det Offentlige kan bane sig en Vej der, men saavidt mig bekendt, og jeg troer ikke det Modsatte, før den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) beviser det, er der fra Charlottenlund til hen i Nærheden af min Eiendom ingen Vej, ad hvilken Alle og Enhver kunne høre til Stranden. Dertil kommer, at jeg troer, det er uden Exempel, at det, der i den Egn bruges til Veiene, er hentet i Stranden. Der er ligeoverfor Store Luborg en Grusgrav, for hvilken Gjentofte Sogn giver en aarlig Afgift, og som hører til Nasmus Jørgensens forhenværende Eiendom; denne Grusgrav benyttes af hele Gjentofte Sogn til Forbedring af Veiene, men andet Materiale til Veiarbejde troer jeg ikke hentes paa denne Side af Charlottenlund, og det af den simple Grund, at der Intet er, der kan bruges, da det i Almindelighed er løs Sand, og denne løse Sand vilde det kun lide baade at lægge paa Veiene for at forbedre dem, og det, den